

Малина. /Грабва мѝнчето отъ рѝцѝтъ на Койка, излива водата и
взема прѝстенитѝ/. Утрѝ, утрѝ! Тамъ на чучура. Като прѝспятъ
подъ звѝздитѝ - ще видимъ.

Койка. Че вѝрно ще да е. На Неда, долнокрайченката, лани се пад-
на гурбетчия - и за такъвъ се задоми.

Върба. То и залъкъ казва. Гроздана уйчова ми каза, че първия
къшей срѝщу Гергьовденъ, като се извади несдѝвканъ изъ уста
се остави подъ възглавката - обажда. Когото сънувашъ - той
ще бѝде.

Малина. Чакайте тогазъ дойде ми на ума дрего наричане. Я се
хванете всички на хоро!

Всички ставатъ и се залавятъ на хоро.

Малина. Ела Койке, да ти вържа очитѝ!

Койка. А - ха! ч знамъ го, знамъ, знамъ.

Всички. Знаемъ, знаемъ! И то казва, и то казва.

Койка застава съ вързани очи срѝдъ хорото, а останали-
тѝ подбѝгватъ въ кръгъ.

Върба. Чакайте. Пакъ нѝма се пада вѝрно. Трѝбваше да вземемъ
едно буквово клонче и като късаме листата, да наричаме име-
ната си. На което име се свършатъ листата тя те бѝде съ вър-
зани очи.

Всички. Добрѝ, добрѝ. /Спиратъ се./

Върба взема клонче и нарича. Случва се остава пакъ Койка

Всички подтичватъ около Койка.

Малина. /Запѝва./

Свети Георги конь възсѝдна,

да обходи златни ниви-

Коня яха - поля гледа -

Самодиви пътъ му чинятъ.

Че го срѝдна малка мома

къмъ го моли, къмъ му дума:

Всички пѝятъ: Свети Георге, я кажи ми

мой касметъ на кхдѝ е?

Койка. Която хвана - догодина

до година на Гергьовденъ

ще се задоми, ще се забулчи